

Fru Doris Holquist  
11342 Church Street  
Chicago Ill.

N:r 48.

Tsingtao den 26 jan. 1950.

Kaskade Dodo min!

*Svarat 2/2-50*

Inte mer än sex dagar sedan jag skre

till dej, men våra grammar lämnade förra söndagen den 22 dennes efter många om och men. De ha ju väntat på detta tillfälle i fyra månader och nu var en båt inne och de sa att de skulle få resa med den, men de ha lovat det så många gånger så de vågade inte tro det. Så det blev så brått sista dagarna att vi arbetade både dag och natt för att de skulle bli färdiga. Sista kvällen kl 9 fick de sina papper och då kl. var 8 sa de att det är inte säkert att de få sina papper. De är rysliga dessa människor. De undersökte henne på p. stationen, för en av deras tjänare hade sagt att de hade mycket pengar, de försökte att göra det svårt för dem så att de inte skulle komma iväg och det var den pojke som de haft längst och som de var så säkra på, bara det höll på att bryta ner henne. Vi tror nu att det var han som hittade på att de skulle komma i fängelse. Näst sista natten var jag där till kl. 11 för hon ville inte vara ensam, hennes man var ute och ordnade sina affärer. Kl. 1 samma natt fick vi höra ett nödrop. "Mr Rinnell hjälp". Jag vaknade upp av detta hemska skrik och fick sådana hjärtklappningar och sedan skakade jag i ett par timmars tid, men sedan var det alrught. Men jag kan höra hennes skrik än. Det var en soldat som var full och skulle in i deras sängkammare. Pappa måste ju först slänga på sej kläder och innan han blev färdig skrek hon en gång till "Oscar kommer du inte". Pappa var just färdig att klättra över muren då hon ropade på nytt "kom inte polisen är här", hade hon ropat en minut senare hade pappa precis varit på stegen för att klättra över och då hade polisen kunnat tro att han var tjuven och skjutit. Nu gick allt bra och vi kom undan med bara förskräckelsen. Vi tror nästan att det var polisen som skött om det där bara för att skrämna dem och se om han hade vapen att skjuta med, det är vad vi gissar. Hon sa "Kommer vi iväg med livet kommer vi aldrig tillbaka till Kina igen, och det tror jag. Vad de ska känna det underbart att vara på väg och inte behöva vara rädda för dessa människor varenda stund. som Erva kom aldrig iväg, de sa att hon måste resa över södra kammstaden och det är ju hemskt besvärligt och tröttsamt, det orkar hon inte med. Underligt att de låter de här människorna resa, men det var väl för att de tillhörde k. Att gå alla sina saker på här och inte behöva byta förrän de komma till A. det är ju underbart. Efter allt så har jag fått med en liten sak till dej vår älskade tös. Det är en svart sidenkofta som går till midjan, broderat med blommor och fåglar, vacker tycker jag. Hon hade sagt nej till alla som bett henne för hon vågade inte ta för andra och jag ville inte heller be, men så gick G. över och frågade och kom hem och sa att det gick om det var en liten sak. Hade en sak till men den vågade jag inte sända, men är så glad att jag fick med en hälsning. Bernie skall få en annan gång, fick tag i ett par kinesiska slipsar för ett par dagar sedan. Det var väldigt snällt av Ida hennes andra nämna börjar med h så kommer e därefter i och n. Jag skall sända hennes adress i ett annat brev har den inte än. Hon sa att de ha släktingar i din stad så hon skulle säkert gå och hälsa på er de är så rara båda två och har varit så snälla mot oss. Har skickat med en "big hug" till dej med henne och nu ska du ge henne en från mej.

Då du nu syr kläder för att se så liten ut som möjligt, så gör du väl en sådan där lång blus med veck och som hänger långt ner de är väldigt bra man kan knap past se att man är med en baby, ja du vet väl hurudan jag menar. Thora hade en sådan också. Är så glad över att du slutat din plats. Kära du jag har ju inte tackat dej för brev av den 22 dec. som jag fick den 18 dennes. På morron sände jag iväg mitt brev till dej av den 17 och på em. kom det här brevet. Väl att du känner dej bättre, ja du vet att Anna Jansson fick ligga mycket de första månaderna Du säger att du fick två klänningar från Gerda. Jag sände väl minst 7. Min den där rutiga sidenklänningen, min randiga shantungklänning, flera klänningar från Vic. Har G. sänt dem till G. eller har hon givit Lally dem? Vilka klänningar fick du? Så glad att du har den lilla pälsen för den är verkligen en darling. Inte ett ord från Margaret och Edith sedan i våras förra året. Har erkänt tidigare telegrammet vi fick till jul, tusen tusen tack. S

~~Ä väl att du kan h~~

Mrs and Mrs B. Holmquist  
11342 Church Street  
Chicago 43, Ill

N:r 49

Tsingtao den 30 jan. 1950.

*Handwritten:* H. M. ...  
10000 Ave. ...  
50.

Älskade Ettårs-brudpar!  
fram så småningom. Millioner hälsningar  
kramar och kyssar från Far och

i brev till Gunnar. P. S. till Oscar: "Vad det gäller inbetalningar till missionen gör jag som jag tycker. Inte lätt att vara ordf. i en sådan mission eller vad säger ni? G. hade fått höra i går att de skall ut honom så för en engelsk manligt missionär, god vän till G. Han sa inte vad de sa men det kommer väl fram så småningom. Millioner hälsningar kramar och kyssar från Far och

Är det verkligen ett helt år sedan ni gifte er, vad tiden i alla fall springer iväg med oss. Pappa och mamma vilja gratulera er på det allra hjärtligaste. Nu får väl bruden en vacker blomma igen från sin brudgum. Det hade varit roligt att få vara hos er och gå in med kaffe till er på morron och sjunga en sång för er, men då det inte går får jag väl prata med er i stället. Vi skulle beställa en vinerkrans hos Flossel, om gubben är sjuk och de andra kan inte göra den, annars är det godaste jag vet, så jag sa till Gunnar att på Dodo och B:s bröllopsdag skall jag bjuda på det, men nu få vi göra något själva. Det var allt ett jäktande den här dagen och lilla bruden var nervös förstås. Ja vi var här i T. förra året också och hade stor kaffehippa för brudparet. Då var farmor med. På tal om henne så hade vi brev från henne i går och hon sa att hon var så stolt över att hon var den första som fick reda på er lilla hemlighet, den stora händelsen som skall tima. Då farmor skrev höll de på med att slå in julklappar, Lally hade sina under farmors soffa. De skulle fira julafton hos dem och de fick vara hemma allesammans vid jul. Lally skulle sedan resa till Liden högt upp i norr och vara evangelist, är rädd för att det blir för kallt för henne däruppe, om hon inte är försiktig med kalla sängkläder kan hon lätt få ont i lungorna igen. Det ser ut som om det vore svårt för henne att komma till A. bara för sin sjukdoms skull. Har du hört något senare Dodo om det? Det ser ut att dröja för Roy också och han blir otålig. Hur var det med den där konditorn som du Bernie kände, kan inte Roy få börja där först och så småningom bilda eget, för till det senare tar det en stor summa pengar. Är det bara att Roy får vänta till sin tur, eller är det någon annan orsak Dodo, som inte jag hört. Jag har skrivit till våra f.d. grammar, men vill inte skriva deras namn på något kuver, skriver det senare i det här brevet och om du vill vara så snäll och sända iväg det med detsamma så de har det då de komma hem *se nästa sida*. Du skriver väl någon gång till Vic. Dodo, så hon inte alldeles kommer bort från oss, jag skrev till henne genom dej den 13 nov. De ha ju alltid varit så rara mot oss.

Du har inget sagt om bröllopet du skulle på och hur lång klänning du köpte. Du förstår att det är roligt att följa med er på bröllop m.m. i tankarna då man själv ej kan komma någonstans. Dale hade brev i går från sin Alma skrivit den 4 jan. så jag tycker att jag snart skulle ha brev från dej om julen m.m. Halings fick ett brev i dag från Danmark skrivit den (sant den) 2 jan. från D. Båda breven var skrivna direkt hit. Fick ett par gamla V.P. i går annat är posten från Sverige väldigt tunnsädd.

Ludde är topprasande på Ingesson, jag skratta så åt hennes sista brev. Hon hade just varit på vinden efter gammalt skräp som hon skulle vira in till julklappar för att paketen skulle bli så många fler. Ett gammalt fotografi på henne och mej som togs 1919 tror jag det var, skulle den Långa få. Ja hon är rolig. Olle-pojken väntade de den dagen Ludde skrev den 22 och Roy skulle komma julafton, den tokige pojken skulle flyga, det kostar pengar det. Han har svårt för att vara rädd om slantarna, men han sa att han måste stå i kö i 12 timmar för nars för att få biljett. Mostrarna blir väl arga det är det värsta. Det är bara 4 dar sedan jag skrev sist så du kan inte fodra att det skall vara en massa nyheter i det här brevet. Jo det var sant; jag var tillsammans med Gunnar och pappa hos Reidars på lunch i går, dr och fru Schmidt var också där. Vi hade så trevligt. Sedan var vi kyrkan, värsta är att se Gerty spela orgel, hon vrider hela kroppen som en mask så hon spelar och gör alla möjliga grimascher. Inte trevligt för oss att ha dem här i stan. Hon skrev över om sin lön hon får i Universitetet och då sa pappa att hon bör betala in till missionen var hon får där då hon drar full lön av missionen. Vet du vad hon svarade